

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2025-04-30
Besvaras senast
2025-05-07 kl. 12.00

Till statsrådet Benjamin Dousa (M)

2024/25:1120 Sveriges ansvar efter avslutat utvecklingssamarbete med Burkina Faso

Burkina Faso befinner sig i en snabbt förvärrad säkerhets- och människorättskris. Enligt Amnesty Internationals årsrapport 2025 är situationen i landet en av de mest akuta i världen sett till antalet internflyktingar, övergrepp mot civila och kollapsen av grundläggande samhällsfunktioner. Över två miljoner människor är på flykt inom landet, vilket motsvarar en tiondel av befolkningen. Våldet drabbar särskilt kvinnor, barn och etniska minoriteter i landets norra och centrala delar, där både islamistiska grupper och statliga styrkor regelmässigt bryter mot internationell humanitär rätt.

Under 2025 har rapporter om massakrer, godtyckliga avrättningar och kollektiva bestraffningar ökat. Regeringsstyrkor har i flera fall pekats ut för grova övergrepp mot civila under förevändning att bekämpa terrorism. Samtidigt har jihadistiska grupper fortsatt att attackera byar, skolor, hälsoinrättningar och militäranläggningar. Det civila samhället verkar under ständigt hot, med begränsad rörelsefrihet och växande risk för repressalier – både från staten och icke-statliga aktörer.

Den burkinska regeringen har under det senaste året fördjupat sitt militära samarbete med Ryssland och tagit in privata militära aktörer med kopplingar till Wagnergruppen. I takt med att den civila kontrollen försvagats har även det demokratiska utrymmet minskat. Flera oberoende medier och människorättsorganisationer har tvingats dra ned på sin verksamhet eller lämna landet.

Mot denna bakgrund är det anmärkningsvärt att Sverige redan har avslutat sitt bilaterala utvecklingssamarbete med Burkina Faso. Enligt regeringens beslut ska inga nya medel betalas ut, och verksamheten är i praktiken avvecklad. Detta innebär att långsiktigt stöd till civilsamhället, rättighetsbaserade insatser och kapacitetssupplegning har upphört i ett av världens mest instabila länder.

Detta får konkreta konsekvenser. Lokala kvinnoorganisationer, ungdomsinitiativ och hjälpinsatser för internflyktingar har förlorat tillgång till tidigare svenska resurser. I en situation där andra givare också drar sig tillbaka blir vakuumet desto större. Det ökar risken för att repressiva och odemokratiska krafter fyller tomrummet.

I en tid då världsutvecklingen går åt fel håll vore det rimligt att Sverige omprövar hur vi på bästa sätt kan bidra – även i svåra kontexter. Ett avslutat bilateralt samarbete behöver inte betyda passivitet. Det finns andra vägar att stödja dem som arbetar för mänskliga rättigheter, skydd och lokal stabilitet, även i länder där regeringen inte är en trovärdig samarbetspartner.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Benjamin Dousa:

Vilka åtgärder avser statsrådet, inom ramen för sitt ansvar som biståndsminister, att vidta för att säkerställa att Sverige även efter det avslutade bilaterala utvecklingssamarbetet fortsatt bidrar till att stärka civilsamhället, skydda mänskliga rättigheter och nå utsatta grupper i Burkina Faso, i enlighet med vad som dokumenterats i Amnesty Internationals årsrapport 2025?

.....

Olle Thorell (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck